

> Retouradres Postbus 20201 2500 EE Den Haag

College van Beroep voor het bedrijfsleven
Postbus 20021
2500 EA Den Haag

**Directie Bestuurlijke en
Juridische Zaken**

Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 20201
2500 EE Den Haag
www.rijksoverheid.nl

Inlichtingen

dhr. mr. M.A.G. Stolker

T 070-3427518

F 070-3427986

m.a.g.stolker@minfin.nl

Ons kenmerk

BJZ/2011/8 U

Uw brief (kenmerk)

5 januari 2011

Bijlagen 3

INGEKOMEN

31 JAN. 2011

10/1410

Datum 27 januari 2011

Betreft verweerschrift inzake AWB 10/1418 S1

Aangevallen uitspraak

Het beroep van de Orde van Register Adviseurs Nederland (hierna: OVRAN) is gericht tegen de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 9 december 2010, (hierna: de uitspraak) waarin het beroep van OVRAN tegen mijn beslissing van 19 december 2009, FM/2009/3709 U (hierna: het Besluit) op het bezwaar van OVRAN ongegrond is verklaard.

In het Besluit is, voor zover hier relevant, het bezwaar van OVRAN tegen het niet toepassing geven aan artikel 28 van de Wet Toezicht accountantsorganisaties niet-ontvankelijk verklaard, omdat het bezwaar van OVRAN niet was gericht tegen een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit. Hieronder zet ik dat uiteen.

Wettelijk kader

Artikel 28 Wet Toezicht Accountantsorganisaties (hierna: WTA) luidt: "Met het oog op de waarborging van de publieke functie van de accountantsverklaring kan bij algemene maatregel van bestuur artikel 27 buiten toepassing worden verklaard".

Artikel 27 WTA luidt: "De externe accountant is een registeraccountant of een Accountant-Administratieconsulent ten aanzien van wie in het accountantsregister een aantekening is geplaatst als bedoeld in artikel 36, derde lid, van de Wet op de Accountants-Administratieconsulenten en voldoet aan de bij en krachtens de Wet op de Registeraccountants of de Wet op de Accountants-Administratieconsulenten gestelde regels, voor zover deze van toepassing zijn op het uitvoeren van werkzaamheden betreffende de totstandkoming of de uitvoering van een opdracht tot het verrichten van wettelijke controles".

Rechtskarakter van de beslissing

In het inleidende verzoek van 19 oktober 2009 heeft OVRAN mij gevraagd om "toelating van onze leden tot de wettelijke controle via een AMvB ex art. 28 WTA".

Volgens het beroepschrift stelt OVRAN zich daarbij op het standpunt dat artikel 27 WTA een algemeen verbindend voorschrift bevat over de controlebevoegdheid van accountants, maar dat de daarop te maken uitzondering ingevolge artikel 28 WTA geen algemeen verbindend voorschrift is. Op grond daarvan komt OVRAN tot de

voor afschrift
conform

conclusie dat mijn bestuurlijke oordeel hierover een besluit zou zijn en vatbaar is voor bezwaar en beroep.

Directie Bestuurlijke en
Juridische Zaken

Ons kenmerk
BJZ/2011/8 U

Dat standpunt van OVRAN is onjuist. De artikelen 27 en 28 WTA hangen immers zodanig met elkaar samen dat de AMvB zoals bedoeld in artikel 28 WTA hetzelfde algemene karakter heeft als artikel 27 WTA. Omdat artikel 27 WTA een algemeen verbindend voorschrift is, is het buiten toepassing verklaren daarvan op grond van artikel 28 WTA dat ook. Toepassing van artikel 28 behelst immers niet slechts een beslissing met rechtsgevolgen voor een individuele aanvrager zoals hier OVRAN, doch vergt juist dat de wetgever met het oog op de waarborging van de publieke functie van de accountantsverklaring regels stelt die in plaats treden van de regels als bedoeld in artikel 27 WTA. Laatstbedoelde regels zijn immers gebaseerd op de verordenende bevoegdheid van de orde en die regels komen nu juist te vervallen door toepassing van artikel 28 WTA. Artikel 28 WTA is daarmee dan ook een stok achter de deur voor de beroepsorganisaties om op gepaste wijze om te gaan met hun bevoegdheden, omdat de wetgever die bevoegdheid anders zelf invult. Het is dan ook niet goed voorstelbaar dat een AMvB als bedoeld in artikel 28 WTA niet een algemeen verbindend voorschrift is. De tekst en de toelichting (bijlage 1) van die bepaling biedt daarvoor ook geen enkel aanknopingspunt.

Gezien het vorenstaande onderschrijf ik de conclusie van de rechtbank dat een besluit ex art. 28 WTA een algemeen verbindend voorschrift is en dat besluit dus niet vatbaar is voor bezwaar en beroep. In lijn daarmee is het inleidend verzoek van OVRAN niet aan te merken als aanvraag in de zin van artikel 1:3 Awb, omdat OVRAN mij feitelijk vraagt om een daad van wetgeving en ik daartoe als zodanig niet bevoegd ben. Mijn antwoord op dat verzoek, hoe dat antwoord ook luidt, kan daarom niet het beoogde rechtsgevolg hebben en voldoet om die reden niet aan het besluitbegrip van artikel 1:3 Awb.

Maar ook indien de reactie op het verzoek wordt aangemerkt als een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb, dan volgt uit het systeem van de Awb en met name uit de artikelen 8:1 en 8:2, dat geen beroep kan worden ingesteld tegen de reactie op een verzoek om een algemeen verbindend voorschrift vast te stellen.

Daarom blijf ik van mening dat ik in het Besluit het bezwaar van OVRAN terecht niet-ontvankelijk heb verklaard. De rechtbank heeft het beroep tegen het Besluit dan ook terecht ongegrond verklaard.

Inhoudelijke beroepsgronden

Hoewel ik op grond van het vorenstaande meen dat er in deze bestuursrechtelijke procedure voor OVRAN een rechtsingang ontbreekt om toe te kunnen komen aan de beantwoording van de vraag of nationaal recht zich verdraagt met hoger recht, ga ik hieronder kort in op dat punt.

Ten eerste merk ik daarover op dat deze vraag op vergelijkbare wijze aan de orde is geweest in een procedure die bij u bekend is onder nummer AWB 10/117 S1. De zitting in die zaak heeft plaatsgevonden op 14 september 2010. Hetgeen ik in die procedure tegenover uw college naar voren heb gebracht over de verhouding van de WTA tot internationaal recht, beschouw ik als hier herhaald en ingelast (zie als bijlage 2 het verweerschrift en als bijlage 3 de pleitnota in die procedure). Verder

verwijs ik op dit punt naar het verweerschrift van 22 maart 2010 dat is opgesteld in het kader van de behandeling van het beroep door de rechtbank.

Directie Bestuurlijke en
Juridische Zaken

In de kern komt mijn standpunt erop neer dat schending van artikel 11 EVRM als gevolg van beweerdelijke verenigingsdwang niet aan de orde kan zijn, aangezien NIVRA/NOVAA geen vereniging is in de zin van artikel 11 EVRM. Discriminatie op grond van Europees recht is evenmin aan de orde, omdat accountants uit andere lidstaten niet ongunstiger worden behandeld dan Nederlandse accountants.

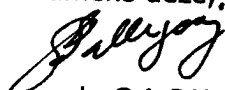
Ons kenmerk
BJZ/2011/8 U

Wat betreft de inhoud van de artikelen 27 en 28 WTA ten slotte merk ik op dat die bepalingen dienen om de publieke functie van de accountant te waarborgen. Die bepalingen beogen het algemene belang te beschermen en niet het belang van de leden van OVRAN of enige andere accountantsorganisaties. De wetsgeschiedenis biedt ook geen enkel aanknopingspunt om aan te nemen dat door inwilliging van het verzoek van OVRAN de publieke functie van de accountant wordt gewaarborgd. Integendeel, de publieke functie zou juist in het geding komen indien een ieder in beginsel toegelaten zou kunnen worden voor registratie als extern accountant (zie ook op dit punt de als bijlage 1 bijgevoegde memorie van toelichting).

Conclusie

Gezien het voorgaande kan hetgeen OVRAN in hoger beroep aanvoert geen doel treffen. In ieder geval komt hetgeen OVRAN in haar conclusie aan u vraagt over artikel 28 WTA, niet voor inwilliging in aanmerking. Ik verzoek u dan ook om het hoger beroep ongegrond te verklaren.

DE MINISTER VAN FINANCIËN,
namens deze, . .

mr.dr. G.A.C.M. van Ballegooij,
de Plv. Directeur Bestuurlijke en Juridische Zaken

Bijlagen

- bijlage 1: Memorie van Toelichting artikel 28 WTA
- bijlage 2: verweerschrift in procedure AWB 10/117 S1
- bijlage 3: pleitnota in procedure AWB 10/117 S1

aan de regels die bij en krachtens de Wet RA en de Wet AA zijn gesteld, voor zover deze van toepassing zijn op het uitvoeren van werkzaamheden betreffende de totstandkoming of de uitvoering van een opdracht tot het verrichten van wettelijke controles.

In het overleg beroepsreglementering wordt bekeken of de regelgeving van de beroepsorganisaties toereikend is om invulling aan de normen in dit wetsvoorstel te geven en hoe tot aanpassing daarvan kan worden gekomen.

Artikel 25 (thans 24)

Dit artikel bevat de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur artikel 24 buiten toepassing te verklaren waardoor de eis van lidmaatschap van het NIVRA of de NOvAA niet meer geldt. Het in principe kunnen loslaten van de exclusieve bevoegdheid geeft de beroepsorganisaties een additionele prikkel om kwaliteit te leveren. Deze bevoegdheid is aan de orde in de situatie waarin de beroepsorganisaties vanuit de doelstellingen van dit wetsvoorstel geen passende invulling geven aan de hun toebedachte rol en positie, dan wel indien het publieke belang het niet noodzakelijk maakt dat de exclusieve positie van de beroepsorganisaties gehandhaafd blijft. Niet erg waarschijnlijk maar ook niet ondenkbaar – gegeven de exclusieve positie van de NOvAA en het NIVRA – is dat in meer algemene zin tekort wordt geschoten in het tonen van initiatief ten aanzien van de verordenende taak. Uit hoofde van de doelstelling van de waarborging van de publieke functie van de accountantsverklaring, bestaat dan het gevaar dat wenselijk geachte regels achterwege blijven. De wijze van norminvulling door de NOvAA en het NIVRA is tenslotte afhankelijk van de besluiten van de algemene ledenvergadering. Resultaat van een dergelijk situatie zou zijn dat bij algemene maatregel van bestuur wordt voorzien in de relevante normen terzake van vakbekwaamheid, onafhankelijkheid, objectiviteit en integriteit van de externe accountant. Uitgaande van de huidige inzichten en het huidig functioneren van de staande beroepsorganisaties, zijn er overigens geen voornemens tot toelating van anderen tot het domein van de externe accountant dan de Accountant-Administratieconsulent en de registeraccountant. Integendeel, het ligt in het voorname om samen met de beroepsorganisaties te komen tot een breed herstel van het vertrouwen in het accountantsberoep. Wel zou uit de komende Europese richtlijn kunnen volgen dat wettelijke monopolies op de toegang van beroepsorganisaties niet meer zijn toegestaan; met andere woorden de toelating van een accountantsorganisatie in een andere lidstaat verplicht de AFM tot toelating van deze organisatie in Nederland. Artikel 25 is in het geval van de invoering van een dergelijk paspoortstelsel onvermijdelijk.

Artikel 27

Dit artikel waarborgt dat een controlecliënt op de hoogte is van het feit dat zijn specifieke controledossier bij de accountantskamer ligt. Voorzover dit informatie is die aan het publiek zou moeten worden gemeld, kan de controlecliënt dit vervolgens doen. Het is ter beoordeling van de controlecliënt of de melding door de externe accountant op grond van dit artikel in het kader van melding van koersgevoelige informatie vervolgens tot een melding aan het publiek aanleiding geeft. Op grond van de geheimhoudingsplicht van de AFM, is het deze toezichthouder niet toegestaan om dergelijke informatie openbaar te maken.

Artikel 28

Zie hoofdstuk 8 van het algemeen deel van de toelichting.

Ministerie van Financiën

bijlage 2

> Retouradres Postbus 20201 2500 EE Den Haag

Rechtbank Rotterdam
Sector Bestuursrechtspraak
postbus 50951
3007 BM Rotterdam

**Directie Bestuurlijke en
Juridische Zaken**

Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 20201
2500 EE Den Haag
www.minfin.nl

Inlichtingen

dhr. mr. M.A.G. Stolker

T 070-3427518

F 070-3427986

m.a.g.stolker@minfin.nl

Datum 22 maart 2010

Betreft verweerschrift inzake de procedure 10 / 287 BC GVZ

Ons kenmerk

BJZ/ 2010 - 146 U

Uw brief (kenmerk)

2 februari 2010

Bijlagen

Bestreden besluit

Het beroep van de Orde van Register Adviseurs Nederland (hierna: OVRAN) is gericht tegen mijn besluit op bezwaar van 19 december 2009, FM/2009/3709 U (hierna: het Besluit).

In het Besluit is, voor zover hier relevant, het bezwaar van OVRAN tegen het niet-toepassing geven aan artikel 28 van de Wet Toezicht accountantsorganisaties niet-ontvankelijk verklaard, omdat het bezwaar van OVRAN niet was gericht tegen een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit. Hieronder zet ik dat uiteen.

Wettelijk kader

Artikel 28 Wet Toezicht Accountantsorganisaties (hierna: WTA) luidt: "Met het oog op de waarborging van de publieke functie van de accountantsverklaring kan bij algemene maatregel van bestuur artikel 27 buiten toepassing worden verklaard".

Artikel 27 WTA luidt: "De externe accountant is een registeraccountant of een Accountant-Administratieconsulent ten aanzien van wie in het accountantsregister een aantekening is geplaatst als bedoeld in artikel 36, derde lid, van de Wet op de Accountants-Administratieconsulenten en voldoet aan de bij en krachtens de Wet op de Registeraccountants of de Wet op de Accountants-Administratieconsulenten gestelde regels, voor zover deze van toepassing zijn op het uitvoeren van werkzaamheden betreffende de totstandkoming of de uitvoering van een opdracht tot het verrichten van wettelijke controles".

Rechtskarakter van de beslissing

In het inleidende verzoek van 19 oktober 2009 heeft OVRAN mij gevraagd om "toelating van onze leden tot de wettelijke controle via een AMvB ex art. 28 WTA".

Volgens het beroepschrift stelt OVRAN zich daarbij op het standpunt dat artikel 27 WTA een algemeen verbindend voorschrift bevat over de controlebevoegdheid van accountants, maar dat de daarop te maken uitzondering ingevolge artikel 28 WTA geen algemeen verbindend voorschrift is, met als conclusie dat mijn bestuurlijke oordeel hierover een besluit zou zijn en vatbaar is voor bezwaar en beroep.

Dat standpunt van OVRAN is onjuist. De artikelen 27 en 28 WTA hangen immers zodanig met elkaar samen dat de AMvB zoals bedoeld in artikel 28 WTA hetzelfde algemene karakter heeft als artikel 27 WTA. Omdat artikel 27 WTA een algemeen verbindend voorschrift is, is de in artikel 28 WTA bedoelde ontheffing daarvan ook een algemeen verbindend voorschrift. Dit geldt temeer nu die ontheffing slechts bij AMvB mogelijk is en daarbij bovendien alternatieve eisen moeten worden gesteld voor externe accountants die geen RA of AA zijn.

Directie Bestuurlijke en
Juridische Zaken

Ons kenmerk
BJZ/2010 - 146 U

In het Besluit heb ik overwogen:

"Voor zover hetgeen u mij verzoekt al is aan te merken als een besluit waarop de Awb van toepassing is, volgt uit de artikelen 6:2, eerste lid, aanhef en onder a, 7:1, eerste lid en 8:2, eerste lid, aanhef en onder a van die wet dat het weigeren van een verzoek om een algemeen verbindend voorschrift vast te stellen niet vatbaar is voor bezwaar of beroep op grond van de Awb. Ook bezwaarschrift 2 is daarom niet-ontvankelijk".

Primair ga ik er van uit dat het inleidend verzoek van OVRAN geen aanvraag is in de zin van artikel 1:3 Awb, omdat OVRAN mij iets vraagt waartoe ik niet bevoegd ben, namelijk het vaststellen van een AMvB. Mijn antwoord op dat verzoek, hoe dat antwoord ook luidt, kan niet het beoogde rechtsgevolg hebben en voldoet om die reden niet aan het besluitbegrip van artikel 1:3 Awb.

Maar ook indien de reactie op het verzoek wordt aangemerkt als besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb, dan volgt uit het systeem van die wet en met name uit de artikelen 8:1 en 8:2, dat geen beroep kan worden ingesteld tegen de reactie op een verzoek om een algemeen verbindend voorschrift vast te stellen.

Relatieve competentie

Artikel 63 WTA stelt beroep op de rechtbank Rotterdam open tegen "besluiten op grond van deze wet". Uit het voorgaande kan worden afgeleid dat mijn reactie op het verzoek van OVRAN van 19 oktober 2009 geen besluit is op grond van de WTA. Het beroep had daarom niet moeten worden ingesteld bij de Wta-rechter, maar bij de rechtbank Den Haag, aangezien OVRAN statutair gevestigd is te Wassenaar. Ik weerspreek daarom de stelling van OVRAN dat de rechtsmiddelenclausule onder het besluit op bezwaar van 19 december 2009 onjuist is. Overigens refereer ik mij op dit onderdeel aan uw oordeel.

Op grond van het vorenstaande ben ik van mening dat in het Besluit het bezwaar terecht niet-ontvankelijk is verklaard en dat het beroep tegen het Besluit daarom ongegrond zou moeten worden verklaard. Niettemin zal ik hieronder kort ingaan op hetgeen OVRAN verder in beroep heeft aangevoerd onder B tot en met E.

Inhoudelijke beroepsgronden

Beroepsgrond B.

Volgens OVRAN volgt uit de wetsgeschiedenis dat het verzoek moet worden toegewezen.

Reactie

De artikelen 27 en 28 WTA dienen om de publieke functie van de accountant te waarborgen. Die bepalingen beogen aldus het algemene belang te beschermen en

niet het belang van de leden van OVRAN of van andere accountantsorganisaties. De wetsgeschiedenis biedt geen aanknopingspunten om aan te nemen dat zonder inwilliging van het verzoek van OVRAN de publieke functie van de accountant in geding is.

Directie Bestuurlijke en Juridische Zaken

One kenmerk
BJZ/2010 - 146 U

Beroepsgronden C, D en E.

Het niet toewijzen van het verzoek is strijdig met Europees recht en met artikel 11 EVRM (negatieve verenigingsvrijheid). Het niet-ontvankelijk verklaren van het verzoek van OVRAN is in strijd met artikel 13 EVRM.

reactie

Europese regelgeving staat niet in de weg aan het reguleren van een sector door middel van publiekrechtelijke lichamen. Een dergelijke organisatie valt niet onder het begrip vereniging als bedoeld in artikel 11 EVRM. Concrete aanwijzingen om aan te nemen dat NIVRA/NOVAA niet zijn aan te merken als vereniging in de zin van artikel 11 EVRM kunnen worden gevonden in hun wettelijke taak om registers van beroepsbeoefenaren bij te houden, beroepsregels in verordeningen vast te leggen en de aard van het accountantsberoep.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft bij uitspraak van 10 augustus 1999, AB 200/186, geoordeeld dat het op grond van de Advocatenwet verplichte lidmaatschap van de Nederlandse Orde van Advocaten niet in strijd is met artikel 11 EVRM en artikel 22 IVBPR. In vergelijkbare zin geldt dit ook voor de accountantsberoepsgroep. Omdat aldus artikel 11 EVRM niet in geding is, kan het beroep op artikel 13 EVRM hier verder buiten beschouwing blijven.

Gezien het vorenstaande kan hetgeen OVRAN aanvoert ook inhoudelijk geen doel treffen. In ieder geval is er geen reden om zelf in de zaak te voorzien, omdat het buiten toepassing verklaren overeenkomstig artikel 28 WTA noopt tot het stellen van nadere regels.

Conclusie

Primair concludeer ik tot ongegrondverklaring van het beroep.

Subsidiair concludeer ik tot afwijzing van het verzoek om zelf in de zaak te voorzien.

DE MINISTER VAN FINANCIËN,
namens deze,
DE PLV. DIRECTEUR BESTUURLIJKE EN JURIDISCHE ZAKEN,

mr.dr. G.A.C.M. van Ballegooij

Pleitaantekeningen

Inzake het beroep van de Orde van Register Adviseurs Nederland (verder: OvRAN)
appellante, gemachtigde: J. Spil,

tegen het besluit van 19 december 2009, FM/2009/3709 U van de Minister van Financiën,
verweerder, gemachtigde: mr. drs. M.A.G. Stolker

In aanvulling op het verweerschrift en in reactie op de door OvRAN ingezonden
pleitaantekeningen breng ik het volgende onder uw aandacht:

1. De kern van het onderhavige geschil is dat OvRAN zich niet kan vinden in het huidige organisatiemodel van de accountantsberoepsgroep omdat - kort gezegd - daarin geen plaats is voor andere accountantsorganisaties dan de NIVRA en de NOvAA. OvRAN, dat bestaat uit ex-leden van NIVRA en NOvAA, is kennelijk voorstander van een federatief organisatiemodel zoals dat in de medische sector bestaat, waar de registers niet door organisaties maar door de overheid worden beheerd. Daarom heeft OvRAN de minister van Financiën verzocht om haar leden op grond van artikel 28 Wta toe te laten als extern accountant.
2. De keuze voor het ene of het andere organisatiemodel is van politiek/bestuurlijke aard en artikel 28 Wta beoogt dan ook geen in rechte afdwingbare bepaling te zijn. Uit de wetsgeschiedenis blijkt ook dat een AMvB als bedoeld in artikel 28 WTA niet louter een ontheffing inhoudt, maar ook algemene regels bevat die in de plaats komen van hetgeen nu juist is geregeld op grond van de regelgevende bevoegdheid van NIVRA en NOvAA. Afgelopen donderdag (24 juni 2010) heeft er in de Tweede Kamer een Algemeen Overleg plaatsgevonden over nieuw voorgenomen wetgeving ten aanzien van het accountantsberoep. Dat is de plek waar keuzes moeten worden gemaakt voor het nieuwe organisatiemodel. Primair handhaaf ik dan ook mijn in het besluit en in het verweerschrift ingenomen standpunt dat de Awb geen bezwaar en beroep openstelt tegen de reactie op het verzoek van OvRAN om een AMvB als bedoeld in artikel 28 Wta vast te stellen, en het bezwaar van OvRAN terecht niet-ontvankelijk is verklaard.
3. Maar ook indien die bestuursrechtelijke rechtsingang er wel zou zijn en u bovendien aanleiding zou zien het verzoek van OvRAN inhoudelijk te beoordelen, dan bieden de tekst en de toelichting op 28 WTA volgens mij geen dwingende redenen het verzoek

van OvRAN te honoreren. Die bepaling strekt immers primair ter bescherming van het publieke belang. Voor zover OvRAN aanvoert dat recente rechtspraak over verboden verenigingsdwang er toe noodzaakt dat haar verzoek moet worden gehonoreerd, ga ik hieronder kort in op de twee uitspraken waarop OvRAN zich veelvuldig baseert, maar waaruit volgens mij echter niet volgt dat NIVRA/NOVAA verenigingen zijn in de zin van artikel 11 EVRM en van verenigingsdwang dus niet aan de orde kan zijn.

4. In de uitspraak van het EHRM inzake Chassagnou betrof het een jachtvereniging. Die uitspraak zegt in dit verband eigenlijk niet meer dan wat het EHRM over alle rechten in het EVRM zegt, namelijk dat de term "vereniging" in art 11 EVRM niet samenvalt met wat het nationale recht onder vereniging verstaat, maar dat dit verdragsbegrip een autonome betekenis heeft. Die betekenis moet volgens de vaste jurisprudentie van het EHRM worden beoordeeld aan de hand van een aantal factoren, waaruit blijkt dat het om meer gaat dan een organisatie die de belangen van de desbetreffende beroepsgroep behartigt. Het gaat daarbij onder meer om doelstelling en aard van de werkzaamheden, het bijhouden van registers van beroepsbeoefenaren, het hebben van regelgevende en disciplinaire bevoegdheden en het toezicht op de beroepsuitoefening. Aan de hand van die factoren blijf ik van mening dat de organisatie van accountants primair dient ter behartiging van het algemeen belang en geen vereniging is in de zin van het EVRM.

5. In de uitspraak van de ABRS over huisartsengroepen (Hagro's) ging het om de aan (her)registratie als huisarts gestelde eis om zich te groeperen in kleine eenheden van enkele huisartsen met het oog op bepaalde gezamenlijke activiteiten, waaronder met name deskundigheidsbevordering en onderlinge waarneming. Een Hagro betreft een onderindeling van de huisartsenorganisatie, welke organisatie zelf weer onderdeel is van de medische beroepsorganisatie. Wat nogal zwaar lijkt te wegen in die uitspraak is dat een Hagro onvoldoende ruimte biedt voor beroepsbeoefenaren van alternatieve geneeswijzen, waardoor ook andere vrijheden in het geding lijken. Al met al heeft de inrichting van de Hagro weinig raakvlakken met de organisatie van accountants en in het licht van de onder 4 genoemde factoren is uit die uitspraak van de ABRS niet af te leiden dat de huidige accountantsorganisatie een vereniging is in de zin van artikel 11 EVRM, daargelaten dat de ABRS uiteraard geen authentieke uitleg van het EVRM geeft.

6. Voor een zinvolle vergelijking kan daarom beter worden gekeken naar de organisatie van vergelijkbare beroepsgroepen in de financieel/juridisch/economische wereld zoals advocaten, notarissen en gerechtsdeurwaarders dan naar Franse jagers en alternatieve huisartsen. Omdat het hier naar mijn mening niet gaat over artikel 11 EVRM, kom ik ook niet toe aan de vraag hoe de beperkingen zich verdragen tot het tweede lid van dat artikel.

Conclusie

Gelet op het voorgaande verzoek ik u het beroep van OvRAN ongegrond te verklaren.